

Lovforslag? Der er kun et Par Uger for Rigsdagen at arbejde i. Under disse Forhold mener jeg, der ikke er andet at gøre for Rigsdagen end at tage dette Lovforslag, men det forekommer mig, at Rigsdagen ikke kan udsætte sig for, at den, naar vi naar Efteraaret, paa ny skal ind i en Periode, hvor man faar alt for kort Tid til at tage Stilling til Sagen. Det er meget muligt, at det vil gaa saadan, at paa den første Tirsdag i Oktober eller Dagen efter faar vi forelagt et Lovforslag, som vi derefter kun har 3 Uger til at tage Stilling til, skønt man kan tænke sig, at meget omfattende og vigtige Spørgsmaal vil komme til at foreligge, hvor Meningerne maaske vil brydes ret stærkt, inden man naar til den Enighed, som i alt Fald jeg for mit Vedkommende vil haabe sluttelig maa blive Resultatet af Forhandlingerne. Derfor vilde jeg have sat Pris paa, om man allerede nu havde faaet et saadant Lovforslag. Det forekommer mig, det slet ikke havde været for tidligt. I det hele maa vi være klar over, at naar det drejer sig om vigtige og alvorlige Spørgsmaal, gælder det om, at vi herinde paa Rigsdagen faa den fornødne Tid til Forhandling. Det gaar ikke an at vedblive med et altfor stærkt Jaskeri. Ministeriet kan, naar det forelægger saadanne Lovforslag, ikke vente, at de vil blive færdigbehandlede og tiltraadte her paa Rigsdagen, naar Fristen er altfor kort. Og navnlig kan det naturligvis ikke ventes, naar man fra Rigsdagens Side maa være klar over, at vel forberedt kunde Sagen have ligget saaledes, at der var den fornødne Tid til Behandlingen.

Arbejdsløshedsinspektøren har for sit Vedkommende ledsaget Indstillingen til Ministeriet med en Skrivelse, hvori hun peger paa, at man „til Vinter kan komme til at staa overfor en stor Del Arbejdere, hvis Arbejdsløshed har været det meste af et Aar. For disses Vedkommende vil den nu ydede Understøttelse sikkert vise sig utilstrækkelig, men ved Spørgsmaalet om Forhøjelse deraf staa man overfor en Opgave, som Arbejdsløsheds-kasserne neppe kan løse uden Brud paa deres grundliggende Princip derved, at Arbejdsløsheds-understøttelsen kommer for nær op til Lønningerne, i hvert Fald for de lavere lønnede Arbejdere indenfor de forskellige Fag.“ Denne Betragtning fra Arbejdsløshedsinspektørens Side er sikkert rigtig, og jeg kan ogsaa pege paa, at den falder sammen med Anskuelser, som ved de tidligere Behandlinger er kommet frem her i

Rigsdagen fra forskellige Sider, ikke mindst fra Venstres Side. Men ved Siden af det meget vigtige Spørgsmaal, som Arbejdsløshedsinspektøren her har peget paa, foreligger der ogsaa en Række andre Spørgsmaal, som det bliver aldeles nødvendigt at tage op til Overvejelse. Jeg ved ikke, i hvilken Grad man i Nævnet er klar herover, thi, som jeg sagde før, kan det ikke ses af den ganske korte Udtalelse, som foreligger fra Nævnets Side. Man kan deraf kun se, at man maa ind paa en mere tilfredsstillende Form for Spørgsmaalets Løsning i den kommende Vinter, men hvilke enkelte Spørgsmaal man i Nævnet har tænkt sig at tage op, kan jeg, som sagt, ikke se af denne almindeligt holdte Udtalelse. Men jeg vil gerne sige, at det er nødvendigt, at hele Sagen bliver taget op til Overvejelse. Efter min Mening maa vi have klaret til Bunds alle de betydelige Spørgsmaal, som kommer frem, stærkere og stærkere, jo mere vi maa erkende, at Arbejdsløsheds-kasserne ikke længere arbejder under de normale Forhold, som vi havde tænkt os, men under stadig mere unormale Forhold, og jo mere det bliver nødvendigt for os at yde Støtte fra forskellige Sider, for at det store Arbejdsløhedsspørgsmaal virkelig faar en Løsning, som vi kan føle os tilfredse med, en Løsning, som rummer det fornødne Indseende fra Samfundets Side og samtidig er af en saa social Karakter, at man kan sige, at vi overfor de alvorlige Tilstande, der hersker, har vist Forstaaelse af denne Side af Sagen.

Et af de Spørgsmaal, som bør tages op til Overvejelse, er, hvorledes hele den samlede Løsning virker, det vil sige den Hjælp, der ydes gennem Arbejdsløsheds-kasserne, suppleret med den anden Hjælp, der paa forskellig Maade ydes, og som der under en videre Udvikling i højere Grad kan blive Tale om at yde. Efter som Arbejdsløshedsperioden for flere og flere Arbejdere kan strække sig ud over en længere og længere Tid, vil det være klart for alle, at der kan komme Omstændigheder, der nødvendiggør, at man fra Samfundets Side stiller sig stadig mere imødekommende overfor saadanne Folk.

Et Spørgsmaal, som det ogsaa bliver nødvendigt at klare, er: Hvorledes virker hele Ordningen med Hensyn til Arbejdsvilligheden? Det kan ikke nytte at nægte, at man meget ofte kan høre sige: Ja, det kan ikke betale sig for mig at arbejde, Forholdene er saaledes, at hvis jeg vil arbejde, vil der løbe Udgifter paa til det og